

bewuste timmerman eraan te pas kwam. Hij nam hem b.v. zelfs mee naar Parijs om een voorstudie te maken van dansvloeren, waarna hij als vrucht van deze reis de beroemde glazen dansvloer in Pschorr-Dancing mocht maken. Deze karaktertrek heb ik hogelijk gewaardeerd: hij siert de man'.

In de loop der jaren werd de exploitatie van het oude Pschorr te duur. Reese had er weliswaar zijn hart aan verpand en is ook steeds bereid geweest er wat geld aan te verspelen, maar toen het deficit, alweer volgens Alex de Haas, de 50 mille begon te naderen heeft Dirk Reese de deuren maar gesloten.

Hij zal daarna wel eens gedacht hebben aan een herleving van zijn Pschorr. Dat zat in de lucht. Maar deze man die nooit van beleidspsychologie had gehoord wist zijn tijd te kiezen.

De klaxon, de jazz, de radio bliezen een réveille en Rotterdam ontwaakte, in die jaren na de eerste wereldoorlog, uit de domme eentonigheid die de stad vaak kenmerkte. Men wilde inhalen wat men aan levensgeneugten was tekort gekomen. Die nieuwe geest heeft Reese dadelijk begrepen. Naast het oude Doelencomplex op de Coolsingel stichtte hij het nieuwe Pschorr, café-restaurant annex dancing, dat een éclatant succes is geworden. Hij had in Parijs de hierboven reeds genoemde kleurig verlichte dansvloeren gezien. Dat moest Rotterdam ook hebben. Hij liet zijn populaire entertainer Theo Moens enige tijd in Parijs rondkijken en alle bijzonderheden van glazen vloeren bestuderen.

Wat er in Rotterdam aan levenslust bestond kwam in Pschorr de toen nog zeer gecompliceerde tango verglijden. Dit stimuleerde andere ondernemers die ten slotte de Coolsingel een werelds aanzien gaven.

Dààr volgde ook de apotheose van Reese's leven: het hotel Atlanta, dat de schamele hotel-accommodatie van Rotterdam belangrijk omhoog bracht. Het leek wel of dit alles van een leien dakje is gegaan. In werkelijkheid was het de vrucht van eindeloze zorgen.

Het bombardement van Rotterdam van 10 mei 1940 vernietigde, behalve andere zaken van Reese, de Pschorr-dancing en beschadigde Atlanta. Het herstelwerk duurde jaren, niet omdat Reese zijn energie verloren had. Dat had een andere oorzaak. Ik herinner me dat burgemeester mr. G. E. van Walsum nog enkele jaren geleden getuigde: 'een rijksgoedkeuring voor bouwprojecten is